

18.4.2012

B7-0201/2012 }
B7-0204/2012 }
B7-0209/2012 }
B7-0212/2012 }
B7-0213/2012 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

zgodnie z art. 110 ust. 2 i ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

Verts/ALE (B7-0201/2012)
ALDE (B7-0204/2012)
ECR (B7-0209/2012)
PPE (B7-0212/2012)
S&D (B7-0213/2012)

w sprawie sytuacji w Mali
(2012/2603(RSP))

**Mariya Nedelcheva, Filip Kaczmarek, Gay Mitchell, Michèle Striffler,
Monica Luisa Macovei, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, Arnaud Danjean,
Santiago Fisas Aixela, Roberta Angelilli, Mario Mauro, Michael Gahler,
Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Bernd Posselt, Peter Šťastný**

w imieniu grupy politycznej PPE

**Véronique De Keyser, Patrice Tirolien, Pino Arlacchi, Maria Eleni Koppa,
Thijs Berman, Ana Gomes**

w imieniu grupy politycznej S&D

**Charles Goerens, Louis Michel, Robert Rochefort, Ramon Tremosa i
Balcells, Niccolò Rinaldi, Graham Watson, Izaskun Bilbao Barandica,
Marielle de Sarnez, Johannes Cornelis van Baalen, Marietje Schaake,
Kristiina Ojuland**

RC\899484PL.doc

PE486.755v01-00 }
PE486.758v01-00 }
PE486.763v01-00 }
PE486.766v01-00 }
PE486.767v01-00 } RC1

w imieniu grupy politycznej ALDE

François Alfonsi, Judith Sargentini, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Catherine Grèze

w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki, Paweł Robert Kowal

w imieniu grupy politycznej ECR

RC\899484PL.doc

PE486.755v01-00 }

PE486.758v01-00 }

PE486.763v01-00 }

PE486.766v01-00 }

PE486.767v01-00 } RC1

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Mali (2012/2603(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając strategię na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahel przyjętą w marcu 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenia Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Mali z dnia 22 marca¹, 26 marca², 4 kwietnia³ i 9 kwietnia⁴ 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel UE ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa C. Ashton w sprawie sytuacji w Mali, wydane w dniach 22 i 26 marca oraz w dniu 7 kwietnia 2012 r.,
- uwzględniając porozumienie ramowe podpisane w dniu 6 kwietnia 2012 r. przez juntę wojskową i Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS),
- uwzględniając konkluzje Rady z 22 i 23 marca 2012 r. w sprawie regionu Sahel,
- uwzględniając porozumienie z Algieru z 2006 r. w sprawie rozwoju i pokoju na północy Mali,
- uwzględniając oświadczenie wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka Naviego Pillay'a z dnia 12 kwietnia 2012 r.⁵,
- uwzględniając oświadczenie departamentu Komisji Europejskiej ds. pomocy humanitarnej w sprawie zapobiegania kryzysowi humanitarnemu w Mali,
- uwzględniając apel poszczególnych agencji ONZ, tj. UNICEF-u, Biura UNHCR i WHO, z dnia 10 kwietnia 2012 r. o zapewnienie dodatkowych funduszy na rzecz milionów osób dotkniętych kryzysem żywnościowym w regionie Sahelu,
- uwzględniając apel UNICEF-u o udzielenie wsparcia finansowego w wysokości 26 mln dolarów, które pozwoli mu zaspokoić potrzeby zdrowotne i żywieniowe dzieci do końca tego roku,
- uwzględniając skierowany w dniu 23 lutego 2012 r. przez agencję ONZ ds. uchodźców apel o udzielenie wsparcia finansowego w wysokości 35,6 mln dolarów na rozwiązanie rosnącego kryzysu humanitarnego w Mali,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afryki Zachodniej,

¹ SC/10590.

² SC/10592.

³ SC/10600.

⁴ SC/10603.

⁵ <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4e9bd7382.html>

- uwzględniając art. 110 ust. 2 i art. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w wyniku przeprowadzonego w nocy z 21 na 22 marca 2012 r. zamachu stanu odsunięto od władzy malijskiego prezydenta Amadou'a Toumaniego Touré, co przekreśliło długi proces demokratyczny, zapoczątkowany ponad dwadzieścia lat temu;
- B. mając na uwadze, że w okresie po zamachu stanu nacisk opinii międzynarodowej oraz mediacje, zwłaszcza ze strony Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS), doprowadziły do zawarcia w dniu 6 kwietnia 2012 r. umowy ramowej pomiędzy *Comité national pour le redressement et la démocratie* (CNRDE) a ECOWAS pozwalającej na powołanie Dioncoundy Traoré na tymczasowego prezydenta, zobowiązanego do zorganizowania wyborów krajowych w terminie 40 dni;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z konstytucją z 1992 r. przewodniczący zgromadzenia narodowego został zaprzysiężony na tymczasowego prezydenta;
- D. mając na uwadze falę aresztowań przywódców politycznych, jakie przeprowadzono w dniach 16 i 17 kwietnia z wyłączeniem jakiegokolwiek procedury sądowej, w tym dwóch kandydatów w wyborach prezydenckich oraz wysokich rangą wojskowych, których przetrzymuje się jako więźniów w obozach wojskowych puczystów;
- E. mając na uwadze, że kraj te boryka się również ze wznowionymi walkami toczącymi się na północy między siłami rządu a rebeliantami, w związku z którymi od stycznia 2012 r. doszło do przesiedlenia 200 000 osób; mając na uwadze, że szacowana liczba wewnętrznych przesiedleńców przekracza 100 000, a liczba uchodźców, którzy udali się do sąsiednich państw (Algieria, Mauretania, Niger i Burkina Faso), w których poważna susza już spowodowała istotny niedostatek żywności, wynosi około 136 000;
- F. mając na uwadze, że tuarescy rebelianci, w głównej mierze członkowie Narodowego Ruchu Wyzwolenia Azawadu (MNLA), opanowali po wojskowym zamachu stanu północną część Mali, wyparli siły rządowe z Kidal, Gao i Timbuktu, trzech północnych prowincji Mali, oraz jednostronnie proklamowali nowe państwo „Azawad” w dniu 6 kwietnia 2012 r.;
- G. mając na uwadze, że islamistyczne ugrupowanie Ansar Dine, ściśle powiązane z Al-Kaidą Islamskiego Maghrebu (ACMI), ogłosiło przejęcie kontroli nad Timbuktu i dąży do ustanowienia w Mali prawa szariatu;
- H. mając na uwadze, że rozprzestrzenianie broni pochodzącej z Libii, przemyt narkotyków, wysokie bezrobocie i ubóstwo przyczyniają się do destabilizacji całego regionu;
- I. mając na uwadze potwierdzone powiązania ugrupowań terrorystycznych obszaru sahelско-saharyjskiego z handlarzami narkotykami, bronią, tytoniem i ludźmi, obejmujące zwłaszcza branie zakładników i żądanie za nich okupu;
- J. mając na uwadze, że na północy Mali istnieją także różne inne ruchy ekstremistyczne, takie jak AQMI (Al.-Kaida w Maghrebie islamskim), Ruch na rzecz Jedności i Dżihadu w Afryce Zachodniej (MUJAO) oraz Boko Haram z bazą w Nigerii;

RC\899484PL.doc

PE486.755v01-00 }
 PE486.758v01-00 }
 PE486.763v01-00 }
 PE486.766v01-00 }
 PE486.767v01-00 } RC1

- K. mając na uwadze, że malijscy Tuaregowie kilkakrotnie organizowali powstania w 1963 r., 1990 r. i 2006 r., aby podjąć próbę wywalczenia lepszych warunków życia, a także że złożone Tuaregom w wyniku tych powstań obietnice nie zostały dotrzymane, w szczególności obietnice wynikające z „paktu narodowego” z 1992 r., co mogło wywołać uczucie frustracji;
- L. mając na uwadze, że ze względu na ogrom tego słabo zaludnionego obszaru oraz na długość jego niedostatecznie określonych granic istnieje potrzeba skutecznej koordynacji regionalnej w zakresie informacji i działania;
- M. mając na uwadze, że bezpieczeństwo, stabilność i rozwój całego regionu Sahel leżą w żywotnym interesie UE, zwłaszcza w okresie poważnego niedoboru żywności, z którym borykają się miliony osób w tym regionie; mając na uwadze, że ostatnie akty przemocy doprowadzą do zaostrzenia krytycznej sytuacji żywnościowej w północnym Mali i w krajach sąsiadujących, gdyż uchodźcy udają się do regionów o dotkliwym braku bezpieczeństwa żywnościowego; mając na uwadze, że istnieje strategia UE na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahel; mając na uwadze, że Sahel przechodzi najcięższy kryzys humanitarny ostatnich dwudziestu lat;
- N. mając na uwadze, że walka z terroryzmem w Sahelu obejmuje także czynną politykę na rzecz rozwoju, sprawiedliwości społecznej, umocnienia państwa prawa i integracji; mając na uwadze, że ludności lokalnej należy zaproponować perspektywy gospodarcze stanowiące alternatywę dla gospodarki kryminalnej;
- O. mając na uwadze, że w dniu 16 kwietnia 2012 r. specjalna przedstawiciel Sekretarza Generalnego ONZ ds. dzieci w konfliktach zbrojnych Radhika Coomaraswamy wyraziła wielkie zaniepokojenie doniesieniami o rekrutowaniu dzieci-żołnierzy;
- P. mając na uwadze doniesienia o przypadkach poważnych naruszeń praw człowieka w stosunku do ludności Mali, zwłaszcza na północy kraju, w regionach kontrolowanych przez rebeliantów;
- Q. mając na uwadze, że wielu Malińczyków jest uwięzionych w północnych regionach i ma ograniczony dostęp do żywności i innych artykułów pierwszej potrzeby, podczas gdy akcje pomocowe zostały w większości zawieszane w związku z niebezpieczną sytuacją oraz z uwagi na to, że w wielu przypadkach sprzęt, pojazdy i zapasy agencji niosących pomoc zostały zagrabione;
- R. mając na uwadze, że warunki życia przesiedlonej ludności często charakteryzuje skrajne ubóstwo oznaczające niemożliwość zaspokojenia podstawowych ludzkich potrzeb, a także wzrost napięć społecznych; mając na uwadze, że ponad 50% przesiedlonej ludności stanowią kobiety, które pozbawione są jakiegokolwiek ochrony i są szczególnie zagrożoną grupą ludności;
- S. mając na uwadze, że w wyniku licznych grabieży urządzeń i zapasów większość organizacji humanitarnych opuściła północną część kraju;

- T. mając na uwadze, że Unia Europejska uwolniła dodatkowe 9 milionów euro pomocy finansowej dla 1, 4 mln Malijczyków, którzy – zgodnie z szacunkami – potrzebują pomocy żywnościowej;
- U. mając na uwadze, że w tym roku ok. 175-220 tys. dzieci będzie cierpiało z powodu ostrego niedożywienia oraz że dostęp do północnej części Mali i do stref po drugiej stronie granicy, w których znajdują się uchodźcy, sprawia coraz więcej trudności;
1. potępia wojskowy zamach stanu w Mali oraz zawieszenie działania republikańskich instytucji;
 2. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie umowy ramowej przewidującej etapy działań mających na celu przywrócenie porządku konstytucyjnego; wzywa wszystkie zainteresowane strony z Mali do bezzwłocznego wdrożenia tej umowy;
 3. wyraża uznanie dla podejmowanych przez ECOWAS, Unię Afrykańską, Narody Zjednoczone, a także kraje sąsiednie działań w ramach udzielania wsparcia Mali w celu szybkiego przywrócenia porządku konstytucyjnego w tym państwie i podjęcia konkretnych kroków z myślą o ochronie suwerenności, jedności i integralności terytorialnej Mali; przyjmuje do wiadomości wyniki konferencji, która odbyła się w Wagadugu w dniach 14-15 kwietnia 2012 r. pod auspicjami prezydenta Blaise'a Compaoré, mediatora wyznaczonego przez ECOWAS, oraz ma nadzieję, że harmonogram i warunki transformacji zostaną wkrótce określone bardziej szczegółowo;
 4. ponownie stwierdza konieczność wsparcia i poszanowania suwerenności, jedności i integralności terytorialnej Mali; wzywa władze Mali i Ruch Wyzwolenia Azawadu do pokojowego i trwałego rozwiązania konfliktu poprzez konstruktywny dialog;
 5. wzywa wszystkie strony do zachowania powściągliwości z myślą o przywróceniu władzy wybranych przedstawicieli oraz do współpracy zmierzającej do zapewnienia szybkiego przeprowadzenia wyborów pod międzynarodowym nadzorem oraz szybkiego powrotu do demokracji;
 6. uważa, że nie ma zbrojnego rozwiązania konfliktu na północy oraz że rozwiązanie należy znaleźć w drodze negocjacji;
 7. wzywa UE i jej państwa członkowskie do aktywnego wsparcia kolejnych kroków w procesie przemian, w tym za pośrednictwem wysłania misji obserwacji wyborów w celu monitorowania wyborów; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji do przyspieszenia wdrażania komponentów strategii UE na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahel;
 8. żąda natychmiastowego uwolnienia osób zatrzymanych w sposób arbitralny przez wojskowych puczystów;
 9. wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich uprowadzonych i do bezzwłocznego położenia kresu wszelkim aktom przemocy, a także ponownie apeluje do wszystkich partii w Mali, aby poprzez właściwy dialog polityczny dążyły do pokojowego rozwiązania konfliktu;

RC\899484PL.doc

PE486.755v01-00 }
PE486.758v01-00 }
PE486.763v01-00 }
PE486.766v01-00 }
PE486.767v01-00 } RC1

10. wyraża głębokie zaniepokojenie nasileniem się zagrożenia terroryzmem na północy Mali w związku z tym, że wśród rebeliantów znajdują się członkowie Al-Kaidy Islamskiego Maghrebu oraz ekstremiści; w tym kontekście potępia akty przemocy i grabieży, których ofiarami padają również osoby niosące pomoc humanitarną, potępia także uprowadzenie algierskich pracowników dyplomatycznych, do którego doszło w Gao;
11. potępia akty przemocy dokonane przez ugrupowania zbrojne;
12. potępia w szczególności okrucieństwa popełnione względem ludności cywilnej, których ofiarami były głównie kobiety, zwłaszcza przypadki uprowadzeń i gwałtów, stosowanych jako narzędzie walki; domaga się przeprowadzenia śledztwa w celu wyjaśnienia aktów przemocy popełnionych w ostatnich miesiącach w Mali;
13. wzywa UE i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację kobiet i dziewcząt w regionie Sahel oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu ochrony ich przed wszelkimi rodzajami przemocy i łamaniem praw człowieka;
14. apeluje do władz malijskich o zdecydowaną walkę z wszelkimi formami handlu mafijnego;
15. potępia płądrowanie i rabunek dóbr kultury;
16. apeluje do Unii Europejskiej i jej państw członkowskich o wsparcie wysiłków na rzecz koordynacji;
17. zwraca się do Unii Europejskiej i jej państw członkowskich o wspieranie budowania zdolności państw regionu oraz o mobilizację wszystkich dostępnych środków celem ochrony ludności, promowania bezpieczeństwa i rozwoju regionu we współpracy z państwami regionu i organizacjami międzypaństwowymi, ECOWAS i UEMOA;
18. zwraca się o zbadanie możliwości zorganizowania misji europejskiej w ramach WPBiO, z upoważnienia Rady Bezpieczeństwa ONZ, z myślą o zapewnieniu wsparcia logistycznego armii malijskiej, jeżeli zwróci się o nie rząd malijski, a także możliwości ewentualnego ustanowienia sił ECOWAS lub wspólnych sił ECOWAS/Unia Afrykańska/ONZ celem zabezpieczenia stref Mali niezajętych przez nielegalne ugrupowania zbrojne;
19. wyraża życzenie, aby misja WPBiO pomogła krajom podregionu lepiej kontrolować ich granice, zwłaszcza aby walczyć z handlem bronią, narkotykami i ludźmi;
20. potępia również uprowadzenie w dniach 24-25 listopada 2011 r. dwóch obywateli francuskich, Szweda, Holendra i obywatela Republiki Południowej Afryki legitymującego się brytyjskim paszportem, a także zabójstwo obywatela Niemiec, który próbował uciec z rąk porwaczy; zauważa, że tym samym zwiększa to liczbę uprowadzonych Europejczyków do dwunastu w regionie Sahel należącym do Al-Kaidy Islamskiego Maghrebu, która nadal przetrzymuje uprowadzonych w październiku 2011r. w zachodniej Algierii dwóch obywateli Hiszpanii i obywatela Włoch oraz czterech obywateli Francji uprowadzonych w Nigrze we wrześniu 2010 r.; and, on 15 April, a Swiss Christian missionary abducted in Timbuktu;
21. ponownie wyraża poważne zaniepokojenie w szybkim tempie pogarszającą się sytuacją

humanitarną i kryzysem żywnościowym oraz wzywa Komisję UE i państwa członkowskie do zwiększenia i przyspieszenia dostaw pomocy humanitarnej dla znajdującej się w potrzebie ludności; zauważa, że Komisja Europejska przeznacza dodatkowe dziewięć milionów euro w reakcji na dalsze potrzeby spowodowane kryzysem humanitarnym na północny Mali; wskazuje na potrzebę przeprowadzenia pilnych działań celem otwarcia przestrzeni humanitarnej i umożliwienia dostaw żywności i leków na północy Mali; wyraża niepokój faktem, że w przypadku niepodjęcia natychmiastowych działań wielki kryzys humanitarny może się powiększyć, co niekorzystnie mogłoby wpłynąć na kraje sąsiadujące;

22. wzywa do utworzenia korytarza humanitarnego w celu udzielenia pomocy dziesiątkom tysięcy ludzi przesiedlonych z powodu walk w Mali, wielu z nich znalazło schronienie w krajach sąsiadujących takich jak Niger, Mauretania czy Burkina Faso; wzywa także do podjęcia wszechstronnych i natychmiastowych działań w celu zwalczania kryzysu humanitarnego w całym regionie Sahel;
23. zauważa, że obecny kryzys w Mali wynika z problemów gospodarczych i społecznych tego kraju oraz że pilnie należy zaspokoić potrzeby ludności w zakresie dostępu do zatrudnienia, opieki zdrowotnej, mieszkań i usług publicznych, przy czym każdy musi podlegać równemu traktowaniu i mieć gwarancję przestrzegania podstawowych praw człowieka, w tym praw mniejszości;
24. zwraca się do Unii Europejskiej o przyspieszenie działań na rzecz wsparcia ludności regionu poprzez pomoc w zapewnieniu jej lepszego dostępu do wody, państwowego kształcenia i usług medycznych, jak również lepszej infrastruktury, aby zmniejszyć izolację regionu;
25. domaga się, by szczegółowo przeanalizowano wsparcie Unii Europejskiej dla tego regionu;
26. jest przekonany, że trwałe rozwiązanie sytuacji w regionie powinno prowadzić do umocnienia instytucji państwowych, aktywnego udziału obywateli w procesie decyzyjnym oraz stworzyć podstawy zrównoważonego i sprawiedliwego rozwoju gospodarczego;
27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, instytucjom ECOWAS i Unii Afrykańskiej, tymczasowemu prezydentowi Mali i Radzie Bezpieczeństwa ONZ.